

Μαρία Αυγέρη

GRUNT - - ΒΡΥΧΗΘΟΣ

Δραματική κωμωδία σε 11 σκηνές

Λευκωσία, 2020

Σχολή Προαγωγής Θεατρικής Γραφής Θεάτρου Πορεία

Μαρία Αυέρη

Γεννήθηκε στην Αθήνα και μεγάλωσε στον Πειραιά. Σπούδασε στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του ΕΚΠΑ, Πολιτικές Επιστήμες και Κοινωνιολογία στο Πάντειο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Έλαβε μεταπτυχιακό τίτλο Εκπαιδευτικής Διοίκησης και Ηγεσίας, από το Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου. Τα θεατρικά της έργα δημοσιεύονται ελεύθερα προς ανάγνωση στο διαδίκτυο.

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 0035799469513

email: avgerimaria@gmail.com

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβριος 2019 - Μάιος 2020) με εισηγητές τους Θανάση Τριαρίδη και Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη.

GRUNT / Βρυχηθμός by Μαρία Αυέρη is licensed under [CC BY-NC-ND 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Το θεατρικό έργο **GRUNT**, διατίθεται ελεύθερα για ανάγνωση και αναπαραγωγή για μη εμπορική χρήση υπό τον όρο της αναφοράς του ονόματος της συγγραφέως.

Για κάθε μεταποίηση, άμεση ή έμμεση κερδοσκοπική ή μη κερδοσκοπική χρήση, απαιτείται συναίνεση της συγγραφέως.

Σε περίπτωση που κάποιος ενδιαφερθεί να το μεταφέρει στη σκηνή ή να το αναδημοσιεύσει, παρακαλείται να επικοινωνήσει με τη συγγραφέα.

Περίληψη

Οδηγός ενός φορτηγού – ψυγείου, έχοντας παρκάρει στην άκρη του δρόμου, ακούει ήχους από την καρότσα και κατεβαίνει να ελέγξει. Βρίσκεται μπροστά σε τρία ημιθανή αντρικά σώματα. Μεταφέρει τους παράνομους επιβάτες στο σπίτι του, όπου ξεκινούν να του αφηγούνται την περιπέτειά τους. Είναι σφαγείς, που αιχμαλωτίστηκαν στο ψυγείο στην προσπάθειά τους να ξεφύγουν από τους μαινόμενους χοίρους. Αρχίζοντας να χάνουν τις αισθήσεις τους στη χαμηλή θερμοκρασία του ψυγείου – νεκροτομείου, μεταμορφώθηκαν σε γουρούνια, ανήμποροι μπροστά στον επικείμενο θάνατο.

Ωδή στους απόκληρους του περιθωρίου και στη βαρβαρότητα μιας κοινωνίας που κανονικοποιεί τον κανιβαλισμό της. Μια μεταφορική αναφορά στην προβληματική του μεταναστευτικού ζητήματος.

Πρόσωπα:

(*Τόμπυ, Φάντυ, Μπόντυ, Τζόντυ, Τόνυ*)

[Ο Τόμπυ, 45άρης. Ένας περιθωριακός, αντικοινωνικός τυπάκος, υποταγμένος στο σύστημα. Ζει μόνος του, μετά την εγκατάλειψή του από τη γυναίκα του. Απότομος χαρακτήρας, θέλει να επιβάλλεται και να κυριαρχεί, αλλά στο τέλος υποχωρεί. Αντιλαμβάνεται ότι στο παιχνίδι είναι ο θύτης και προσπαθεί να το ανατρέψει. Αν και ο κοινωνικός του ρόλος αποκαλύπτεται, ο ίδιος αλλάζει απλώς επιφανειακά.

Ο Φάντυ, 30άρης. Ένας αντισυστηματικός νεαρός επαναστάτης, φτωχαδάκι, αιώνιος φοιτητής, ψαγμένος, που αναλαμβάνει να καταστρέψει το σύστημα εκ των έσω. Παρακολουθεί, εξετάζει, ερμηνεύει, αναλύει και τελικά διευκολύνει, υποκινεί και διεκπεραιώνει όλα όσα φαινομενικά ήταν ενάντιος.

Οι Μπόντυ, Τζόντυ, Τόνυ, γύρω στα 40. Τρία ευγενικά και αθώα καθάρματα – θύματα, δουλενταράδες. Πονηροί και έξυπνοι, προσπαθούν με κάθε τρόπο να επιβιώσουν και να ξεφύγουν από την παγίδα που μονίμως αιωρείται πάνω από τα κεφάλια τους, της προσφοράς της σάρκας τους, πουλώντας και την ψυχή τους ακόμα.

Ο **Μπόντυ**, αγενής, απότομος και προκλητικός. Τρία παιδιά. Η γυναίκα του έχει πεθάνει.

Ο **Τζόντυ**, ευγενικός, επιφανειακά καλλιεργημένος, φευγάτος αλλά και αδίστακτος.

Ο **Τόνυ**, σχετικά συγκρατημένος, λιγομίλητος, θρήσκος, με έναν σταυρό ζωγραφισμένο στο μέτωπο. Παντρεμένος, φροντίζει οικογένεια με τρεις ηλικιωμένους και δυο μικρά παιδιά.]

Σκηνή πρώτη

Στη σκηνή, στέκονται πέντε άντρες. Φωτίζονται μόνο αυτοί.

Μπόντου (απευθύνεται στο κοινό)

Είπαν ότι θα μας πήγαιναν στην Αθήνα. Αντί γι' αυτό, μας πήγαν σε φάρμα με γουρούνια. Κανείς μας δεν το ήξερε. Η γυναίκα μου ήταν ακόμα έγκυος. Μαζί μας ήταν και τα δυο μεγαλύτερα παιδιά. Σεπτέμβρης του 2013. Οι ελπίδες που μεταφέραμε μαζί μας, δεν έχει σημασία πια από πού, μετατράπηκαν σε τραγωδίες, εξαιτίας των παράνομων και καταχρηστικών ενεργειών μιας εξουσίας. Ο κίνδυνος υπήρχε μέσα μας, αλλά η ανάγκη υπερετερούσε. Βρισκόμασταν στη δικαιοδοσία τους. Μας χαστούκιζαν. Τα παιδιά ήταν τρομαγμένα και κλαίγανε... ικετεύαμε, είμαστε πρόσφυγες... είδαμε τέσσερις άντρες να χτυπούν κάποιον που αντιστεκόταν. Τον κλοτσούσαν και τον χτυπούσαν με γροθιές δίπλα στο φορτηγάκι... χρησιμοποίησαν ένα όπλο με ηλεκτρισμό. Είχα ακούσει ανθρώπους να μιλούν για αυτά, αλλά δεν το πίστευα. Μέχρι που μου συνέβη. Η ευθύνη μετατροπής της περηφάνειας μας σε ντροπή, προήλθε από την ταπεινωτική μεταχείριση και την έξαρση των συστηματικών καταχρηστικών πρακτικών, που οδηγούσαν σε εξευτελισμό. Αυτός, οδήγησε την απόγνωσή μας σε βία.

Τόνου

Δεν σκότωσα ποτέ μου ζώο. Μπήκα άθελα στο παιχνίδι. Έγινα κι εγώ φονιάς. Σφράζω αθώους. Σαν κι εμένα. Γουρούνια. Χωρίς ποινική συνέπεια.

Φάντου

Αν σου ζητούσα να περιγράψεις τη δουλειά που κάνεις τι θα μου έλεγες;

Τζόντου

Είμαι εκτελεστής. Οι άνθρωποι, τρέφονται με φοβερά παραμύθια. Προσφέρω άγιο θάνατο. Μια θεμιτή δολοφονία.

Φάντου

Εσύ;

Τόμπυ

Μεταφέρω. Και παρακολουθώ.

Φάντου

Μόνο αυτό;

Μπόντου

Για την ώρα, ναι. Αργότερα, σκέφτομαι να γίνω αφεντικό.

Σκηνή δεύτερη

Τόμπυ (μιλάει στο τηλέφωνο)

Στους έφερα. Είπαμε. Στον καταυλισμό. Ναι. Με τους άλλους.

Αυτή τη φορά μόνο δύο. Όχι. Ο ένας δεν τα κατάφερε.

Δεν άντεξε. Όχι, όχι. Κρεμάστηκε λίγο πριν φτάσουμε.

Ναι, όλα. Πλήρωσαν ακριβώς την αξία. Ακριβώς. Τρία καθέννας. Στα χέρια εννιά.

Δεν ξέρω. Να τον βρεις και να του εξηγήσεις. Αφού σου είπα. Πρέπει να δεχτεί το μείον ένα.

Έχει το χρήμα, αλλά έχασε το μετά κέρδος. Σίγουρα. Αυτή τη φορά δεν θα δεχτεί εύκολα.

Ε, ναι. Όσο και να το πλασάρουμε αλλιώς, θα εκβιάσει. Το ξέρεις.

Ναι. Θα του θυμίσω πως θα γίνει πάλι κάτι. Ε, κάπως. Ας πούμε, σαν προειδοποιητική ιστορία.

Όχι. Θα είναι επικίνδυνο. Θα αντιδράσει. Σίγουρα.

Έμαθα πως είναι έτοιμος. Ναι. Έχει δικτυωθεί πιο πάνω.

Θα το καλύψουμε εύκολα. Ναι, ναι. Επ' ουδενί. Δεν είναι διαφυγή.

Θα δηλωθεί σαν περίπτωση ανυπακοής, αντίστασης και προσπάθειας διαφυγής.

Όχι. Όχι έτσι. Αυτοκτονία μετά την προσπάθεια αποτροπής. Ναι, σου λέω.

Απλά πρέπει να το μεταφέρεις παρακάτω. Οπωσδήποτε.

Άκουσέ με καλά. Βρίσκομαι στην κορυφή. Δεν είμαι κανένας μπακάλης.

Ναι, λέμε. Ψάχνει για μπελάδες ο τύπος. Τι; Έλα. Πες μου πάλι...

Τίποτα απολύτως. Δεν βρέθηκαν ταυτότητες. Δεν μπορεί να κάνει τίποτα.

Άκου. Το ξέρεις. Αν δεν γίνουμε φονιάδες, θα γίνουμε πτώματα. Μιλάω σοβαρά τώρα.

Πρέπει να πέσουμε κι εμείς στην τάξη των ζώων.

Αυτό ακριβώς. Δεν θα γίνουμε γουρούνια, αλλά σκύλοι. Μη γελάς. Θα ξεσκίζουμε ζωντανές σάρκες. Δε- -δεν σ' ακούω καλά. Τι; (γελάει δυνατά)

(σοβαρεύει) Ναι. Εντάξει. Όπως τα είπαμε.

Θα μπούμε στο παιχνίδι, Bobby.

Σκηνή τρίτη

(Νύχτα, σε χώρο στάθμευσης, κάπου στην εθνική προς Αθήνα. Απόλυτη ησυχία. Σκοτάδι παντού, εκτός από τη θέση στην καμπίνα του οδηγού μιας νταλίκας – φυγείου, όπου κοιμάται ο Τόμπυ. Δίπλα του, κάθεται και τον κοιτά ο Φάντυ. Τον σπρώχνει και τον ξυπνά τρομαγμένος)

Φάντυ

Τόμπυ! Ρε Τόμπυ! Ξύπνα. Ξύπνα, σου λέω!

Τόμπυ

Τι στο δ-

Φάντυ

Σσσς! Άκου. Είναι πίσω στην καρό-

Τόμπυ

Τι, ρε ψυχάκια; Μεσ στη νύχτα, του πουθενά της εθνικής, γαμώτο! Θα μ' αφήσεις να ησυχάσω;

Φάντυ

Sorry, ρε Τόμπυ, αλλά-

Τόμπυ

-Σσσσσστ! Βούλωστο! Σου 'χω πει εκατό φορές να με λες αφεντικό. Δεν είμαστε φιλαράκια, αγόρι μου. (παύση)

Άνοιξε την πόρτα σιγά και κατέβα.

Τόσες ώρες μεσ στους δρόμους και να μην μπορείς να-

Γαμώ τα γουρούνια σας. Ούτε στην πλάτη να τα κουβαλούσα. Άνοιξε, ρε, προσεκτικά, να δω τι στα γαμ-

Φάντυ

-'Ντάξει! Σφαγμένα χοιρινά είναι, δεν θα μας φύγουν, αλλά... μου – ...μου φαίνεται πως κάτι δεν πάει καλά.

Τόμπυ

Τι στο δαίμονα, γίνεται κει μέσα;

Φάντυ

Πρόσεχε! Κάνε στην άκρη!

Εκτυφλωτικό φως και εκκωφαντική μουσική.

Μπαίνουν μέσα στην καρότσα του φορτηγού και λούζονται από το αίμα που στάζει.

Η μουσική χαμηλώνει.

Τόμπυ

Γαμώ το αίμα σας. Άχρηστος έγινα.

Από πού στάζει όλο αυτό; Είκοσι ώρες ταξίδι κρεμασμένα, δεν στραγγίζανε ακόμα τα ρημάδια;

Έλα δω, ρε συ. Μείνε κοντά μου. Ρούπι να μην κουνήσεις.

Φάντυ

Τι μου φωνάζεις εμένα, ρε αφεντικό; Δεν έκλεισα μάτι όλη νύχτα στο ταξίδι για να σε προσέχω, θα βρω και τον μπελά μου με τα βρωμογούρουνα;

Τόμπυ

Αυτά σου δίνουνε να φας, ρε λεχρίτη. Να σέβεσαι. Τράβα κλείσε το ράδιο από μέσα!

Φάντυ

Καλά, ρε. Είσαι στα καλά σου; Θα βγω τώρα έξω μόνος μου;

Τόμπυ

Κουνήσου, ρε ψευτόμαγκα, που θα μου πεις πως φοβάσαι και τα σκοτάδια απ' έξω. Τράβα, λέμε.

(Ο Φάντυ βγαίνει, κλείνει τη μουσική και επιστρέφει)

Τόμπυ

Τι σου είπα, ρε μαλακισμένο; Δεν σου 'πα να μη σκαλίζεις το ραδιόφωνο; Τα 'δες τώρα;

Φάντυ

Δεν πείραξα τίποτα, λέμε!. Το μόνο που έκανα ήταν να κάθομαι να σε βλέπω να ροχαλίζεις. Και ξαφνικά άρχισε η φασαρία...

Τόμπυ

Οκ. Δηλαδή, μόνο του κουρδίστηκε να παίζει. Εκτός αν ένα από τα τρία καλά γουρουνάκια, ξεκρεμάστηκε απ' τους γάντζους του σφαγμένο και γούσταρε ροκιές.

Φάντυ

Αφεντικό, με το συμπάθιο, δηλαδή, αλλά-

Τόμπυ

- *Μαλάκα, έχει άλλον έναν γάντζο. Γουστάρεις να σε κρεμάσω για να σκάσεις;*

Φάντο

Αφεντικό, δεν βλέπεις;

Τόμπυ

Τι να δω, ρε γουρούνι;

Φάντο

Κρεβάτια. Με σκεπασμένους ανθρώπους. Πεθαμένοι είναι.

Τόμπυ

Τι πεθαμένοι, ρε; Απ' το σφαγείο;

Φάντο

Νεκροτομείο περάσαμε απ' τα σύνορα, αφεντικό.

Τόμπυ

Εντάξει. Λοιπόν. Ξέρασ' το, παλιοπρεζάκι. Τι κάπνισες, ρε, πάλι; Χόρτο ήπιες όσο κοιμόμουνα;

Φάντο

Αφεντικό, δεν είναι γουρούνια. Τρεις άνθρωποι, μισοπεθαμένοι είναι. Δε... δεν τους βλέπεις;

Τόμπυ

Σε λίγο θα δεις και τη φάτσα σου μισοπεθαμένη. Μην ανησυχείς και θα σε κανονίσω. Θα φανεί σαν αυτοκτονία μέσα σε ψυγείο.

Φάντο

Ακούτε; Φτύστε, ρε, τα πεθαμενατζίδικα μπαμπάκια σας απ' το στόμα και πείτε κάτι σαν άντρες!. Σας έχω μάρτυρες. Με απειλεί! Ξεκουνηθείτε. Ξυπνάτε, ρε. Θα σας φάνε!

Τόμπυ

Είσαι εντελώς ταραμένος. Καμένος, λέμε! Λοιπόν. Κουνήσου! Φύγαμε.

Έβγα έξω!

Τζόντυ (Μουγκρίζοντας, κουνιέται και μισοσηκώνεται)

Πάγωσα δω μέσα. Πιάστηκα.

Τόμπυ

Διάολε!

Τζόντυ

Ναι. Αυτό ακριβώς! Πήγα σχεδόν στην κόλαση κι ο διάβολος ο ίδιος μ' έστειλε πίσω. Με διαολόστειλε.

Μπόντυ (χασμουριέται δυνατά, τεντώνεται και σηκώνεται)

Απ' τα καζάνια πέσαμε στην κατάψυξη.

Τόνυ (ουρλιάζοντας, νεκρονασταίνεται με ηδονή)

Ρώσικο ντους. Κοντέψαμε να βρωμίσουμε 'δω μέσα.

Τόμπυ

Δεν υπάρχει! Όχι. Δεν υπάρχει, λέμε! Λοιπόν. Κάποιος μου κάνει χοντρή πλάκα.

Φάντυ! Πού 'σαι; Τσίμπα με, ρε καθίκα! Πες μου, αν το ζω; Και μην κουνιέσαι ρούπι από δίπλα μου!

Φάντυ

Πείστηκες, τώρα; Πάρ' τους!

Τόμπυ

Εηγάτε μου, ρε 'σεις, πού βρεθήκατε; Πώς μπήκατε μέσα 'δω; Τι έγινε, ρε κάφροι; Τι τα κάνατε τα γουρούνια; Ανταλλαγή του υπόκοσμου στα σύνορα έγινε; Κρέας με κρέας; Νωπό με σάπιο;

Μπόντυ

Συγγνώμη... όμορφε, αλλά νομίζω πως έχει γίνει μια παρανόηση, μεσιέ.

Τόμπυ

Να σου πω την αλήθεια, ναι. Πρέπει να τα 'χω εντελώς χαμένα. Να μου πει κάποιος πως δεν το ζω.

Φάντυ (απευθύνεται στον Μπόντυ)

Μισό λεπτό, ρε φίλε. Να το πάρουμε απ' την αρχή. Τι ακριβώς γίνεται εδώ;

Τζόντυ

Μεγάλη ιστορία, αγαπητέ κύριε - ... κύριε;

Φάντυ

Α, ναι. Να συστηθούμε. Λοιπόν, εγώ είμαι ο Φάντυ. Βοηθός μεταφορέα. Και από δω ο Τόμπυ. Ο κύριος Τόμπυ.

Τόμπυ

Αφεντικό σου 'πα!

Τζόντυ

Κόριε, Τόμπυ! Χαίρομαι. Ο Τζόντυ είμαι, αγαπητέ. Από δω, οι συνάδελφοί μου Τόνυ και Μπόντυ.

Τόμπυ

Παράτα! Αρκετά πια με τις συστάσεις. Το λοιπόν. Άκου! Εγώ είμαι τ' αφεντικό εδώ. Γι' αυτό απάντα ειλικρινά. Το κωλόπαιδο ο Φάντυ την έκανε τη δουλειά; Πληρώσατε να σας περάσει παράνομα;

Τζόντυ

Όχι, όχι! Καμιά σχέση. Θα σας εξηγήσω, αγαπητέ... Κατ' αρχάς, εεεεμ... δε - δεν υπάρχουν γουρούνια!

Τόνυ

Εεεεμμ... Βασικά, ποτέ δεν υπήρξαν. Εξ' αρχής, -

Μπόντυ

- *Τουλάχιστον, αυτή τη φορά, μεσιέ. Σ' αυτή τη διαδρομή, έμειναν αυτά πίσω κι ήρθαμε εμείς.*

Τζόντυ

Στο μεταξύ, μήπως υπάρχει κάποιος τρόπος να πάμε κάπου λίγο πιο ανθρώπινα να συζητήσουμε;

Τόμπυ

Δεν ξέρω τι να πω... Τα έχω χάσει! Είχα να πάω στην κρεαταγορά να παραδώσω. Τρεισήμισι ώρες δρόμο έχουμε ακόμα και φτάνουμε.

Φάντυ

Αφεντικό, εδώ κοντά δεν έχει τίποτα να περάσουμε το βράδυ;

Τόμπυ

Γαμώ την τύχη μου μαζί σου! Το λοιπόν. Για να μη καρφωθούμε και μόνο, με τα χάλια που 'χετε όλοι σας και δεν με ξεπλένουν ποτάμια μετά, μια λύση μόνο βλέπω. Πάμε σπίτι μου απόψε, να συνέλθουμε όλοι και να δω τι θα πάω να παραδώσω την επομένη...

Τζόντυ

Σαν τι θα μπορούσατε να παραδώσετε, αγαπητέ; Έχετε άλλο κρέας υπ' όψιν; Εμάς, όπως ήδη γνωρίζετε, μας παρέδωσαν. Δεν μάθαμε ποιοι ήταν. Δεν μπορέσαμε να τους διακρίναμε κάτω από τις στολές τους. Μας πήραν τα χρήματα και τα διαβατήριά μας. Μετά, μας πήγαν στο σφαγείο, χωρίς τίποτα άλλο παρά τα ρούχα που φορούσαμε.

Τόμπυ

Επομένως, κι εγώ μάλλον εσάς θα παραδώσω στο τμήμα ...γιατί αλλιώς, όπως το βλέπω, θα ξαναθυμηθώ τη στενή που αποφοίτησα.

Φάντυ

Μην ανησυχείς, αφεντικό. Θα βρεθεί μια λύση. Είσαι καλό πλάσμα κι ο Θεός σου σε βοηθάει!

Τόμπυ

Το είδα καλά με την αναθεματισμένη τύχη μου ως τώρα!... Ξεκινάμε. Μπείτε μέσα και βγάλτε τον σκασμό να σκεφτώ.

Σκηνή τέταρτη

Σπίτι του Τόμπυ. Δύο χώροι: Σαλοτραπεζαρία, ευρύχωρος καναπές, μπαράκι και μπιλιάρδο και δίπλα ένας λευκός άδειος χώρος. Μπορεί να υπάρχει τοίχος διαχωριστικός με πόρτα βαριά φυγείου. Ο Τόμπυ, κάθεται σε σκαμπό στο μπαράκι και τους παρακολουθεί που τριγουρίζουν σχολιάζοντας το τραπέζι του μπιλιάρδου.

Τόμπυ

Όποιος θέλει μύρα, έχει στο φυγείο.

Μπόντυ

Ωραίο τραπέζι, φίλε! Χειρουργικό. Πάμε για ένα γαλλικό, μεσιέ;

Τόμπυ

Άντε, να παίζουμε, ρε τσογλανάκι. Αλλά πάρε και μια μύρα να το απολαύσεις, γιατί θα σου ρίξω το πιο λίγο δυο κορδόνια.

Μπόντυ

Πολλά μας τα λες, και σε βλέπω να πηγαίνεις πάγκο.

Τόνυ

Μπόντυ, μην ξανοίγεσαι. Γονάτισε, κάνε τον σταυρό σου και πήγαινέ τον σιγά σιγά. Δεν ξέρεις πώς παίζει, ρε φίλε!

Μπόντυ

Άσε, ρε! Θυμήσου τη φάση που 'σκασε μύτη στο μπιλιαρδάδικο εκείνος ο πιτσιρικάς κι έβγαζε μάτια! Μετά απ' αυτό τι έχω να φοβηθώ από τη θείτσα;

Φάντυ

Δηλαδή; Για πες!

Μπόντυ

Μπήκε μέσα ο τύπος κι έπαιξε μόνος του κανά δίωρο. Μετά, γύρισε και μου ζήτησε να παίζουμε μαζί, γιατί βαριόταν.

Τόμπυ

Ανέβηκες κατηγορία δηλαδή;

Για να δούμε τώρα πώς θα τη φας! Με χειρουργικό μπαλτά θα σε θερίσω!

Τζόντυ

Μπόντυ, θυμήσου, φίλε! Εκείνο το γουρούνι στην έφφερε! Πρόσεχέ τον. Ποτέ δεν ξέρεις.

Φάντυ

Μα τι έγινε, ρε μεγάλε;

Μπόντυ

Όλα γίνανε σ' εκείνο το υπόγειο. Σφαγείο. Το 'σφαζα και μ' έβλεπε κατάματα. Τότε, ήταν που 'χασα και μου το γύρισε το γουρουνί στην επίθεση.

Φάντυ

Κρεμασμένο ανάποδα;

Μπόντυ

Χτυπιότανε. Δεν είχε δέσει ο γάντζος κι έδωσε σάλτο απ' τον πόνο και τον θυμό. Έπεσε ανάποδα μπροστά μου, μουγκρίζοντας δυνατά. Τα χρειάστηκα, φίλε.

Φάντυ

Δεν το χτύπησες;

Μπόντυ

Τι να χτυπήσω, ρε; Μαλακία; Χέστηκα πάνω μου. Γλίστρησα στα αίματα, έπεσα κάτω κι αυτό από πάνω. Οι μπάλες του κολλημένες στη μούρη μου. Έβαλε μπροστά μου τη βρώμικη δουλειά του ευνοουχισμού.

Φάντυ

Εδώ μιλάμε για πογκρόμ! Οι άλλοι τι κάνανε;

Μπόντυ

Αυτοί 'χανε κολλήσει στη γωνιά και μούγκα. Εκείνη την ώρα μόνος, βρέθηκα φάτσα σ' έναν τιτανότεράστιο παίχτη που μας τζόγαρε και τους τρεις στη γωνιά και άρχισε να μας πηγαίνει κωλοφεράντζα. Εκεί την έκανε!

Φάντυ

Έφυγε;

Μπόντυ

*Δεν είχε από πού να φύγει. Ένα του έμενε. Ανατροπή... (παύση)
Ήρθε το χτύπημά του. Πλησίασε αργά, χωρίς να φοβάται. Μας είχε.
Χωρίς να το καταλάβω, κατέληξα σε μπάλα-στόχο. Με ακινητοποίησε. Σημάδεψε και τράβηξε τη σκανδάλη. Μου την έδωσε άγρια κι έγινε αυτό ο σφαγέας.*

Τόνυ

Ήταν πιο έξυπνο απ' ό,τι νομίζαμε.

Φάντυ

Είχε καταστρώσει σατανικό σχέδιο, το γουρούνι. Ιδιοφυΐα!

Τόνυ

Υπάρχουν παντού χαρισματικά πλάσματα. Μπορεί απ' έξω να μη μας μοιάζουν, αλλά κρύβουν αλλιώτικη δύναμη.

Φάντυ

Για κάν' το πιο λιανά...

Τόνυ

Είναι ανήθικο ένα ζώο να είναι πιο έξυπνο από εμάς. Αυτό, όμως, καταλάβαινε τι παιζόταν εκεί μέσα. Άκουγε καλά και μετέφραζε τους ήχους. Ήξερε όλες τις κινήσεις μας.

Μπόντυ

Ξεχώριζε τους βρυχηθμούς που ήταν από πόνο και αυτούς που βγαίνανε από ηδονή.

Τόνυ

Μέτραγε τις ώρες και τα λεπτά. Ήξερε με ακρίβεια πότε τέλειωνε η παροχή φαγητού, το ξεκαθάρισμα, το μπάνιο και η σφαγή.

Φάντυ

Άρα, προσάρμοσε τη συμπεριφορά του ανάλογα.

Μπόντυ

Όταν βρεθήκαμε φάτσα με φάτσα, θαύμασα τη μαγιά του.

Φάντυ

Σαν να το βλέπω σε ταινία. Πήρε τη μπάλα, έβαλε τεμπεσίρι πριν απ' τη στεκιά και το 'κανε σωστά...

Paul Newman, ο τύπος. Δεν ήξερε μπιλιάρδο, αλλά είχε στυλ!

Μπόντυ

Γαμάτο! Σαν κανονικός άνθρωπος.

Ένωσε το άγχος μου... με είχε περιλούσει κρύος ιδρώτας.

Τόνυ

Σε μυρίστηκε κι αυτό σου κόστισε, μεγάλη.

Φάντυ

Βρέθηκες σε αυτοκτονικό τραπέζι, φίλε.

Μπόντυ

Το χτύπησα δυνατά. (παύση) Αντέδρασε. Γρούλιζε, βογγούσε, ώσπου έβγαλε κραυγή εκδίκησης. Εκεί έσβησα. Το μόνο που σκεφτόμουν ήταν τα παιδιά μου. Τα έβλεπα να με περιμένουν κλαίγοντας.

Τόνυ

Τα επικίνδυνα παιχνίδια πρέπει να τα σκέφτεσαι όταν έχεις οικογένεια. Αλλά, βλέπεις, αυτό το θυμάσαι όταν έρθουν τα σκούρα.

Φάντυ

Και η σφαγή, μεγάλη, έτσι είναι. Σαν το μπιλιάρδο. Ένα παιχνίδι.

Τόμπυ

Ίσα, ρε φιλόσοφε! Κατάλαβα τι παίχτηκε. Κόφτο!

Φάντυ

Άκου, αφεντικό. Η σφαγή μιμείται τη ζωή. Αυτό το παιχνίδι, έχει κι εσένα. Το πιάνεις, Μπόντυ; Τα είδες με τα ίδια σου τα μάτια.

Μπόντυ

Ξέρω. Έπαιζα πάντα με καλύτερους παίκτες. Στοιχημάτιζα σε μερικά φράγκα.

Φάντυ

Έτσι γίνεται συνήθως.

Τόνυ

Η ζωή όμως, είναι για όλους το ίδιο δοσμένη.

Μπόντυ

Υποτίμησα χοντρά τον αντίπαλο.

Τόνυ

Βλέποντας τι παιζόταν, φίλε, μπήκαμε να τον βοηθήσουμε.

Φάντου

Αλλά, να υποθέσω πως... -

Τόνου

- Σταθήκαμε θεατές.

Τζόντου

Είχες μπει πια στο τρουπάκι του «παίξε αυτή τη μπάλα».

Μπόντου

Κι αντί να βγάλω τον σκασμό, άρχισα να ουρλιάζω και μας πήρε σβάρνα όλους.

Τόνου

Μας γόνιασε, μας γονάτισε κι έφυγε κλείνοντας την πόρτα στα μούτρα μας. Παγώσαμε κλεισμένοι στο ψυγείο του.

Τζόντου

Το μόνο που μας έμενε, ήταν να δοκιμάσουμε ένα καλό αγχολυτικό. Βάλαμε μπαμπάκια στο στόμα κι ακουμπήσαμε τα δόντια μεταξύ τους.

Φάντου (γελώντας δυνατά και ειρωνικά)

Το να κάνεις τον πεθαμένο, διώχνει το άγχος.

(χαμηλώνει ένταση, εμπιστευτικά) Δουλεύει το ίδιο αποτελεσματικά τόσο στην ηλεκτρική καρέκλα όσο και στο μαρμάρινο τραπέζι του νεκροτομείου. Εκεί πια, πρέπει να χαλαρώσεις.

Τόνου

(στον ίδιο τόνο, ήρεμα, χαλαρά, εμπιστευτικά) Πρέπει να ακουμπήσεις την ψυχή σου δίπλα σου. Να την κρατάς, να μην την κάνει και πετάξει από πάνω σου.

Τζόντου

Αλλιώς, καρφώνεσαι και πας περίπατο.

Μπόντου

Μένεις ακίνητος. Αν λογίσεις, χάθηκες! Κατόπιν, τους αφήνεις να φάνε τη σκόνη σου.

Φάντου

Τα δύσκολα φύγανε. Έχεις άλλα μπροστά σου να λύσεις τώρα.

Τόνου (υποβλητικά)

Ωσπου να έρθουν πάλι διψασμένοι άγγελοι να ρουφήξουν ανάσες και να ξεριζώσουν ψυχές.

Τόμπυ

Τι λες, ρε ψυχάκια;

Τόνου

Ευπνάς, αφεντικό, και προσπαθείς να προβλέψεις.

Φάντου

Μαθαίνεις να παρατηρείς τα αποτελέσματα του παιχνιδιού, αντί να πέσεις στην παγίδα να τα κρίνεις.

Μπόντου

Δηλαδή;

Τόμπυ

Δηλαδή, να βλέπεις την κυρά σου να πηδιέται και να χαίρεσαι γιατί μαθαίνεις να πηδάς καλύτερα.

Τζόντου

Αγαπητέ, ο κόσμος δεν φτάνει σε άδοξο τέλος όταν χάνεις ένα ματς. Μαθαίνεις να χαλαρώνεις. Σαν να είσαι ελεύθερος, χωρίς καμιά καταπίεση και ντροπή, να αυνανίζεσαι περπατώντας και να τραγουδάς χωρίς να σ' εμποδίζει κανείς. Έτσι απολαμβάνεις περισσότερο και κερδίζεις συχνότερα.

Τόμπυ

Ξέρεις πώς το απόλαυσα όταν μου την έκανε η κυρία μου με τον γκόμενο; Με το τίποτα στο χέρι έμεινα, όταν είδα πως είχαν πάρει και τον σκύλο να πάνε στ' ανάθεμα. Βρέθηκα από τα συζυγικά κρεβάτια στα δωμάτια των μπουρδέλων. Πέρασα από τα δημόσια ουρητήρια, στα εξομολογητήρια και στις φυλακές.

Τζόντου (αργά, επεξηγηματικά)

Για να αποφύγεις τον ευνουχισμό, διώχνεις τις φωνές που ακούς στο κεφάλι σου. Μπλοκάρεις τις παρεμβολές, δίνοντας εντολές όπως «ηρέμησε», «παίξε το παιχνίδι σου».

Τόνου

Αλλάζεις τους ρυθμούς σου. Το να γίνεις καλός παίκτης στη ζωή, δεν σημαίνει πως θα γίνεις καλός και στη σφαγή. Πρέπει να ξέρεις τα όριά σου.

Τόμπυ

*Κόψ' τη φιλοσοφία κι εξήγησέ μου τον σταυρό σου πάνω στο δόξα πατρί. Τ' είν' αυτά τα
καραγκιοζιλίκια, ρε; Στη φυλακή σου σταμπάρανε παράσημο για θρήσκους;*

Τόνυ

*Τον καιρό που είμασταν στο χωριό μικροί, με το σφάξιμο του χοίρου, μας σταύρωνε η μάνα στο
μέτωπο με το αίμα του, για να μην μας πιάνει πονοκέφαλος. Το 'χω για γούρι από τότε. Το
βάζω κάθε πρωί που ξεκινάω να σφάξω.*

Φάντυ

Αλίμονο! Με ευλογίες γίνεται κάθε σφαγή.

Τζόντυ

Συνήθειες. Η συνέχεια της σκλαβιάς.

Φάντυ

Κάπου όμως, κάποιοι..., κάτι όταν ψιλιαστούμε, αλλάζουμε.

Μπόντυ

*Πρέπει να τη φάμε, πρώτα. Και να φας καυτό ματωμένο λουκάνικο από γκομενάκι, πάει κι
έρχεται. Από ζώα σιχαμερά όμως, η θηλιά είναι βαριά!*

Φάντυ

*Όταν αρχίσουν τα χειρότερα, ξυπνάς. Όταν βλέπεις να σου έχουν καταστρέψει τους
βλεννογόνους και το δέρμα και να στα μετατρέπουν σε απαγορευμένες ζώνες.*

Τόνυ

*Νομίζεις πως μπορείς να ξεφύγεις όταν είσαι απ' έξω. Αλλά όταν περιμένει η κυρά να της
φέρεις να ταΐσει πέντε στόματα, τρεις γέροντες και δυο μωρά, μπαίνεις στο λούκι και θες δεν θες,
πας.*

Τζόντυ

*Φοράς ακουστικά με καθαρό μπάσο, χορεύεις, τραγουδάς και σφάζεις ό,τι κινείται μέσα στο
μπουντρούμι σου.*

Μπόντυ

Έτσι. Για τα παιδιά δουλεύεις. Τρία αγόρια κι εγώ. Η μάνα τους ήθελε και κόρη, αλλά δεν την πρόλαβα. Σχόλασε νέα. Έλιωσε απ' το κακό μέσα σε τρεις μήνες μετά την τελευταία γέννα. Γυρνάνε στους γείτονες μόνοι όλη μέρα. Σαββατοκύριακο, με περιμένουν έξω στην αλάνα να γυρίσω. Βλέπεις τη λαχτάρα στα πρόσωπά τους!

Τόμπυ

Γιατί;

Μπόντυ

Ξέρουν πως έρχομαι απ' το μεγάλο σφαγείο. Ξέρουν τι έχω κάνει και αδημονούν να τους το περιγράψω ξανά και ξανά απ' το πρωί το χάραμα ως την ώρα πριν πέσουν για ύπνο. Τους αρέσει ν' ακούνε πώς έβγαλα την ουροδόχο κύστη, τη «φούσκα» του χοίρου. Είναι το πιο πολύτιμο δώρο τους. Μόνοι τους την πλένουν, την καθαρίζουν, τη φουσκώνουν και την κάνουν μπάλα.

Φάντυ

Τρομακτικό...

Μπόντυ

Αγόρια είναι και δηψάνε για παιχνίδι. Έχουν ήδη μάθει και αύριο μεθαύριο θα σφάζουν κι αυτοί.

Φάντυ

Αυτό συνήθως γίνεται μεγαλώνοντας. Το λίκος στραγγίζει στο στόμα και μεθάει.

Τόμπυ (ειρωνικά)

Ωραία! Μας γείωσε ο φιλόσοφος, πάλι... Κόψ' το, ρε, μαστούρα! Αποτυχημένο φοιτητάκι! Μας πληγώνεις! Κι είναι αργά για αίματα! Finito το παιχνίδι γι' απόψε. Μπουχτίσαμε. Πάρ' τα πόδια σου και πήγαινέ τους να πέσουν για ύπνο. Και πέσε να φορολογήσεις κι εσύ, μη σου γαμ-ό,τι έχεις και δεν έχεις.

Φάντυ

Χτύπα, αφεντικό. Δεν βαριέσαι... Εγώ θα σου σταθώ σαν γιος. Είσαι καλό πλάσμα. Ξέρω...

(χτυπάει το τηλέφωνό του επίμονα)

Τόμπυ

Ξεράδια, ρε! Απάντα το τηλέφωνο και τράβα έξω να ησυχάσουμε κι είμαστε πτώματα.

Σβήνει το φως.

Στην άκρη της σκηνής, ο Φάντυ μιλάει στο τηλέφωνο.

Φάντυ

Ναι. Πριν λίγο.

Όχι, όχι. Είναι καθαροί. Δεν υπάρχει τίποτα. Όχι πολιτικός διωγμός. Όχι, σου λέω.

Τέλειωσε. Θα φύγουν φιλόξενα. Ίχνος δεν έμεινε. Ναι. Σύλληψη. Σαν επιτραπέζιο.

Τέλος, σου λέω. Προχωράμε στην τελική εκκαθάριση.

Ναι, είναι έτοιμα. Όλα. Ό- Ό- -όχι, όχι. Θα δηλωθούν. Ναι. Σαν αγνοούμενοι.

Καμιά ανησυχία. Σου λέω, ναι. Θα πετύχει.

Τώρα; Ναι, όλοι. Μετράνε σκοτάδι, λέμε.

Αύριο.

Όχι. Τι λες; Μα τι λες τώρα πάλι; Δεν μ' αρέσει τώρα αυτό, εντάξει; ΟΧΙ. Δεν θα σε δώσω. Σου το 'χω ξαναπει. Δεν σε νιώθω μόνο προστάτη μου, αλλά και φίλο.

Εσύ τι λες; Φυσικά. Αν είναι να σκοτωθώ, προτιμώ από τα χέρια κάποιου που είναι πιο κοντά στα αριστοκρατικά σαλόνια.

Μα και βέβαια. Γι' αυτό σου δίνομαι και σου δίνω.

Αύριο, είπαμε. Όλα. Όσα χρωστάω. Μείον ένα.

Ναι. Χωρίς ταυτότητα. Κι αυτός. Όχι, όχι. Ναρκωμένος. Δεν θα μπορεί να κάνει τίποτα.

Τι πώς; Σαν εφιάλτη.

Τι; Φυσικά.

Ναι. Μην ανησυχείς. Θα τον προσέξω.

Τι εννοείς; Τον πόνεσα.

Εντάξει, λέμε. Όλα καλά.

Ναι, ναι. Σ' ακούω. Καθαρά.

(γελώνοντας ειρωνικά) OK. See ya, later, Bobby!

Σκηνή πέμπτη

Στο καθιστικό, ξαπλωμένοι στον ίδιο καναπέ

Τόμπυ (τον σπρώχνει δυνατά, με θυμό)

Εύπνα, ρε, φοφίμι! Με πέθανες όλο το βράδυ. Μάτι δεν έκλεισα. Πού να σου κάτσει ζωντανό, ρε βρωμοβήγκα; Κόψ' το τσιγαριλίκι και τα φασόλια, ρε. Χόρτο η ζωή σου όλη. Ζώο!

Φάντυ (σηκώνεται ήρεμος, καλοσυνάτος, γελαστός)

Καλημέρα, αφεντικό.

Τόμπυ

Δεν μου λες, θα φάμε σήμερα τίποτα ή θα τη βγάλουμε πάλι με κωλοαφηγήσεις και ψωλοπεριγραφές για ν' αποφύγουμε το τι θα γίνει μ' αυτούς και με το κρέας;

Φάντυ (σοβαρεύει)

Κοίτα. Δεν μασάω. Εύκολα μαγειρεύω ό,τι μου δώσεις. Πάσαρε τι θες και σερβίρω ανάλογα.

Τόμπυ

Καλά το πας. Νέτο σκέτο. Χωρίς περικοκλάδες. Σε παραδέχομαι. Να σε δω κι όταν τους ξεφορτώνεσαι.

Φάντυ

Για παίξε... Μπάσε με να δω!

Τόμπυ

Προς το παρόν, το μόνο σίγουρο, θα φάμε χοιρινό. Με ό,τι έχουμε θα βολεντούμε. Είσαι εντάξει μ' αυτό;

Φάντυ

Έχεις τον τελευταίο λόγο σπίτι σου. Εσύ θ' αποφασίσεις. Ό,τι γουστάρεις θα φας. Τι γουστάρει η όρεξή σου; Σάπιο ή φρέσκο;

Τόμπυ

Τι έχει μείνει στο ψυγείο;

Φάντυ

Ό,τι μεταφέραμε, δεν είναι στο ψυγείο πια. Είναι στο κρεβάτι και περιμένει το γεύμα του.

Τόμπυ

Άσε τα σάπια, καμένε. Άναψε τον φούρνο να ζεσταίνει. Πάντα κάτι αφήνω στην άκρη για φάγωμα.

(κατευθύνεται προς το μπαράκι, ανοίγει το ψυγείο και κοκκαλώνει έκπληκτος και φοβισμένος. Κλείνει την πόρτα με δύναμη τρομαγμένος και μένει αμίλητος)

Σβήνουν τα φώτα

Σκηνή έκτη

Ανάβουν τα φώτα. Ο Τόμπυ, κάτασπρος, ακίνητος, μπροστά στη σκηνή, κοιτάζει κάπου στην πλατεία. Υπόκωφα ο ρυθμικός χτύπος ρολογιού.

Τόμπυ

Γιατί σας μαζέψανε εδώ; Μεσ στο σκοτάδι; Δεν φαίνεστε. Δεν βλέπετε ποιοι είναι γύρω σας. Εδώ γίνεται η επίσημη παρουσίαση όλων των διαγωνιζομένων δραμάτων. Πριν από τις παραστάσεις τελούνται θυσίες. Δεν φοβάστε; Κλειδωμένους σας έχουν. Δεν υπάρχει διαφυγή. Μετά τη θυσία του ζώου, θα σας ραντίσουν με το αίμα του. Θέλουν να σας πειράξουν το μυαλό. Κλέβουν το στόμα, τον πρωκτό, το φύλο, τα νεύρα, τα εντόσθια, τις αρτηρίες. Προσπάθησαν και σ' εμένα, δεν ήξεραν όμως με ποιον είχαν να κάνουν. Με πότισαν 150μλ. υδροζίνης. Είδαν πως ακόμα ανέπνεα. Το σώμα μου δεν λειτουργούσε. Μόνο το μυαλό. Αποφάσισαν να το μεταφέρουν σε άλλον ασθενή. Σε λίγο κι εγώ θα βρωμάω σαν πτώμα που θα βρίσκεται στη ζωντάνια άλλου σώματος. Θα παράγω επιθυμίες μιας συνείδησης που θα είναι στην ίδια συσκότιση που βρίσκεστε τώρα.

Έχετε πέσει θύματα μιας μεγάλης απάτης. Σας έταξαν παιχνίδι, διασκέδαση. Δεν είναι μακριά απ' την αλήθεια. Μόνο που δεν θα διασκεδάσετε εσείς. Εσείς θα είστε το παιχνίδι τους. Οι κριτές, βρίσκονται στις ειδικές τμητικές θέσεις τους και οι παραστάσεις έχουν ήδη αρχίσει. Απόλαυση και εξουσία. Θα παρακρατήσουν τα γαμήσια, τα σκατά, τα σάλια σας. Αν δεν έχεις πάει σε σφαγείο, δεν ξέρεις τη μοίρα των ζώων. Θα σας δείξω τι χρησιμοποιούν.

Τα χέρια σας. (μεγάλη παύση)

Δείτε τα!

Τι κρατάτε; Απόβλητα του σώματός σας. Σε λίγο θα χρειαστεί να αμυνθείτε. _Πού είναι τα μαχαίρια; (μεγάλη παύση)

(δυνατά) Πείτε μου!

(ουρλιάζοντας) Κρατάτε μαχαίρια; ; Όχι; Να σας πετάξω εγώ!

ΠΩΣ ΘΑ ΣΦΑΞΕΤΕ; ΠΩΣ ΘΑ ΣΦΑΧΤΕΙΤΕ;

Είναι κάποιοι γύρω σας. Φαίνεται πως δεν νιώθουν. Δεν ξέρουν ούτε μίσος ούτε αγάπη. Έχουν τα βασικά κτηνώδη ένστικτα. Μόνο αυτά χρειάζονται. Δεν πειθαρχούνται. Έτσι, ξέρουν καλά να διοικούν. Ο εγκέφαλός τους λειτουργεί σαν μηχανή βασανιστηρίων.

Σας διοικούν. Σας παίζουν. Κλειδωμένους σε αρένα σας έχουν. Σε λίγο, αρχίζει το παιχνίδι. Σ' αυτό, παίζουν μόνο κτήνη. Και δεν ξέρει κανείς τι είναι ο άλλος.

Φάντυ (τον πλησιάζει αργά και του μιλάει σιγά, να μην τον τρομάξει)

Τόμπυ, ξύπνα! Αφεντικό! Άστους τους. Δες πώς σε βλέπουν! Απλοί θεατές. Έτσι είναι πάντα. Μην παγώνεις μαζί τους. Αν ξυπνήσουν, θα σε κατασπαράξουν. Μην τους προκαλείς με την απάθειά σου. Πάμε αλλού να δεις. Πάμε πίσω στην πραγματικότητα. Εκεί που ξέρεις να ζεις. Έλα μαζί μου.

(Τον οδηγεί σαν υπνωτισμένο, στη διπλανή αίθουσα – ψυγείο. Μέσα, βρίσκονται τρεις άνθρωποι που φορούν μάσκες γουρουνιών. Στέκονται ακίνητοι και τον κοιτούν)

Τόμπυ (ξυπνάει κι επανέρχεται)

Τι είναι δω; Πού μ' έφερες;

Φάντυ

Στο ψυγείο σου, αφεντικό.

Τόμπυ

Με πετάς από το πουθενά μέσα σ' ένα ψυγείο. Από τα καζάνια στην κατάψυξη.

Φάντυ

Εδώ πρέπει. Σ' αυτό ανήκεις.

Τόμπυ

Τι είν' αυτοί; Δεν τους διακρίνω καθαρά. Άνθρωποι είναι ή γουρούνια;

Φάντυ

Αυτοί που προσπαθούν να σωθούν. Δεν τους αναγνωρίζεις, γιατί μοιάζουν πολύ. Απ' την αρχή έμοιαζαν. Τρία ευγενικά και αθώα καθάρματα, που βρέθηκαν σε μια καρότσα εκλιπαρώντας να σωθούν απ' ό,τι τους κνηγούσε.

Τόμπυ

Ναι. Τους θυμάμαι. Βρέθηκα στον δρόμο τους, για να διευκολύνω τη φυγή τους. Είχα αρχίσει να καταλαβαίνω το γιατί του καθενός τους. Τι ζητούσαν. Τι τους είχε σπρώξει να φτάσουν ως εδώ. Τους συμπάθησα. Θύματα είναι. Και δουλευταράδες.

Φάντυ

Έτσι τους δόθηκε η ζωή. Να επιβιώσουν προσπαθούν και να ξεφύγουν από την παγίδα που μόνιμα τους απειλεί.

Τόμπυ

Μα δεν κινούνται καν. Δεν αντιδρούν.

Φάντυ

Λογικό. Όταν βρίσκεσαι σε συνθήκες που προσπαθείς να διαφύγεις, όταν μετράς σκοτάδι κι ο τρόμος σε διαπερνά, παγώνεις. Ή, επιτίθεσαι μέχρι θανάτου. Απρόβλεπτος όποιος αμύνεται...

Τόμπυ

Γιατί φορέσανε μάσκες;

Φάντυ

Για να σε διευκολύνουν. Άλλωστε, με αυτή την εικόνα είναι εξοικειωμένοι κι αυτοί. Αυτό το πρόσωπο βλέπει κάποιος όταν σφάζει. Δεν αντέχεις εύκολα να αντικρίσεις το ανθρώπινο αίμα. Ειδικά όταν εσύ το προκαλείς.

Τόμπυ

Ας μου μιλούσαν. Δεν έχουν κάτι να πουν; Δεν με αναγνωρίζουν; Τι ζητούν από μένα; Να τους ελευθερώσω πάλι; Από τι; Τι δεν καταλαβαίνουν;

Φάντυ

Αφεντικό, αναγνωρίζουν πού ανήκουν. ΕΣΥ πρέπει να καταλάβεις ποιος είσαι.

Τόμπυ

Μα ετοιμαζόμασταν να φύγουμε.

Φάντυ

Πρώτα έχουμε να φάμε.

Τόμπυ

Θα έπρεπε να περιμένουν στο τραπέζι.

Φάντυ

Στο τραπέζι θα έπρεπε κάποιον να περιμένουν.

Τόμπυ

Σου είπα να βρεις το κρέας που άφησα στο ψυγείο.

Φάντυ

Αυτό έκανα, αφεντικό. Εδώ είναι η τροφή. Ήρθε η σειρά σου στο παιχνίδι. Πιάξε. Διάλεξε και πάρε.

Τόμπυ

Τι εννοείς; Τι να κάνω;

Φάντυ

Να διαλέξεις το θύμα σου. Ένας αντιστοιχεί σ' εσένα αυτή τη φορά.

Τόμπυ

Εκεί τους είχαν ταμπέλες. Εδώ πώς να διαλέξω; Αυτοί δεν έχουν. Είναι ίδιοι.

Φάντυ

Από κέντρο διαλογής δεν περνούσες όταν μετέφερες κρέας για πούλημα; Έχεις λίγο χρόνο. Άκου. Ο χρόνος κυλάει. Έρχεται πείνα. Πρέπει να φάμε.

Τόμπυ

Με τρομάζεις. Πολύ. Μου ζητάς ν' αλλάζω σε κάτι που ποτέ δεν θα μπορούσα να αντέξω. Αυτό είναι απάνθρωπο. Τρέλα. Δεν είναι κρέας για σφαγή.

Φάντυ

Το ίδιο είναι. Όλοι αλλάζουν συνέχεια. Το ξέρεις καλά. Το έχεις δει. Αυτό δεν έχει σημασία.

Τόμπυ

Εννοείς πως θ' αλλάξουμε κι εμείς;

Φάντυ

Και βέβαια, αφεντικό! Όλοι αλλάζουμε. Οι άνθρωποι μεταμορφώνονται συνέχεια. Ήρθε η ώρα σου. Ξύπνα και όρμα.

Τόμπυ

...Μα είναι ...ίδιοι άνθρωποι μ' εμάς!

Φάντυ

Αυτοί πάντα ήταν άνθρωποι γι' αυτούς. Για σένα είναι ό,τι έχεις δει ως τώρα.

Τόμπυ

Γιατί αφήνονται σαν ζώα, στη μοίρα που άλλοι διαλέγουν γι' αυτούς;

Φάντου

Έτσι τους έμαθαν. Ζωντανά που αυτοϋποβιβάζονται είναι. Άνθρωποι ή γουρούνια, το ίδιο είναι.

Τόμπυ

Άς μου πει, επιτέλους, κάποιος τι πρέπει να κάνω.

Φάντου

Αυτοσχεδίασε.

Τόμπυ

Δεν ξέρω πώς ν' αρχίσω. Δείξε μου.

Φάντου

Δεν χρειάζεται εδώ. Ίδια νούμερα γίνονται όσοι μπουν σ' αυτό το δωμάτιο.

Τόμπυ

Σ' όλη μου τη ζωή μόνο να μεταφέρω έμαθα. Και τώρα βλέπω ν' αλλάζω.

(Αρχίζει σταδιακά να ακούγεται πιο δυνατά ο χτύπος του ρολογιού μέχρι την κορύφωση στο τέλος της σκηνής)

Φάντου

Ξεκίνα, μπες στο παιχνίδι και θα δεις πως ξέρεις. Δεν αλλάζεις. Μεταμορφώνεσαι. Το έχεις κάνει πολλές φορές. Απλώς δεν θυμάσαι.

Τόμπυ (σε πανικό)

Σταμάτα το αναθεματισμένο το ρολόι. Με τρελαίνει. Μη φεύγεις. Μη μ' αφήνεις!

ΠΙΕΣ ΜΟΥ ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΩ;

Φάντου

Σφάξε. (αποχωρεί και τον αφήνει μόνο με τα γουρούνια)

Τόμπυ (τρομοκρατημένος, φωνάζει με απόγνωση)

*Μιλήστε, ρε! Κάντε κάτι! Στέκεστε απέναντι στον θάνατο! Από κάποιον πρέπει ν' αρχίσει.
Τρέξτε να σωθείτε! Χυμήξτε μου ν' αντισταθώ, ρε βρωμογούρουνα! Θα σας σφάξω, ρεεε!*

(Ορμάει και πέφτει πάνω τους ενώ αυτά δεν αντιστέκονται. Γονατιστός ουρλιάζει, βάζει τα κλάματα, σηκώνεται, τρέχει προς την πόρτα και βγαίνει έξω. Ο Φάντυ, μπαίνει στην αίθουσα ψυγείο, κλείνοντας την πόρτα πίσω του. Ακούγονται ρόγχοι και παραπονεμένα γογγυτά, ανάμεικτοι αναστεναγμοί πόνου και ηδονής, μετά μια άναρθρη μακρόσυρτη στριγκλιά – [GRUuuuunt!] - και σβήνει με τον ήχο από τη βοή της θάλασσας)

Σκηνή έβδομη

(Ο Τόμπυ, κάθεται στην τραπεζαρία. Μαγκωμένος, κοιτάζει σαν χαμένος. Έρχονται οι Τζόντυ και Τόνυ)

Τζόντυ (κεφάλτος, τον χτυπά στην πλάτη)

Γεια και χαρά! Ξυπνήσαμε; Πώς πάμε;

Τόνυ (ευγενικά)

Καλημέρα, κύριε Τόμπυ! Όλα καλά;

Τζόντυ

Τι πάθατε, αγαπητέ; Φαίνεστε κάπως γλωμός. Τι σας συνέβη;

Τόνυ

Κύριε Τόμπυ, ακούτε;

Τόμπυ

Ναι. (μικρή παύση)

Είστε εδώ, ε; Ξυπνήσατε; (μικρή παύση) Ο άλλος; Πού είναι ο άλλος;

Τζόντυ

Α! Δεν το γνωρίζετε, αγαπητέ; Ο Μπόντυ έφυγε βιαστικά πρωί πρωί. Ούτε που τον καταλάβαμε. Νομίζω πως βιαζόταν να πάει στα παιδιά του. Τους είχε υποσχεθεί να τα προλάβει εκεί κι έφυγε. Φοβόταν γι' αυτά.

Φάντυ (έρχεται με το ψητό και αρχίζει να τους σερβίρει)

Καλώς τους! Από τη χθεσινοβραδινή περιπέτεια εξαντληθήκαμε κι αργήσαμε να σηκωθούμε. Σχεδόν πέρασε η μέρα. Σερβίρω τώρα μεσημεριανό. Λοιπόν; Εσείς, πώς περάσατε τη νύχτα; Κοιμηθήκατε ήσυχα;

Τόνυ

Δόξα τω Θεώ, μια χαρά. Σαν στο σπίτι μας.

Τζόντυ

Είναι ωραία τοποθεσία, αγαπητέ. Έχει απόλυτη ησυχία. Κανένας θόρυβος. Ήχοι από τη φύση μόνο. Διάβασα και κάμποσο.

Τόμπυ

Μα σου αρέσει και το διάβασμα; Τι διαβάζεις, δηλαδή;

Τζόντου

Τελευταίως, ασχολούμαι με προβλήματα που έθεσε για τη Φιλοσοφία η ανάπτυξη της Φυσικής, κατά τις πρώτες δεκαετίες του εικοστού αιώνα. Διαβάζω περι κβαντικής θεωρίας και για τη θεωρία της Σχετικότητας. Ξέρετε, η νεότερη φυσική γεννήθηκε ως μέρος της φιλοσοφίας. Διατήρησε μέχρι τις μέρες μας μια γνήσια φιλοσοφική μέριμνα για τη σαφήνεια και τη συνεκτικότητα των ιδεών της.

Σε συνδυασμό με τα γεγονότα της ημέρας, καταλαβαίνετε πως έβλεπα εφιάλτες!

Τόμπυ (δειλά)

Ναι. Μένω έκπληκτος. Ήταν αρκετά κρύο και το βράδυ όμως απόψε. Δεν νομίζετε; Κι αυτό το δωμάτιο που διανυκτερεύσατε, παγωμένο, ε;

Τόνου

Μπα. Εμείς, έχουμε συνηθίσει να κοιμόμαστε στο κρύο. Αν και απόψε, παρά τη δροσιά, ανεξήγητα ιδρώσα πολύ.

Τζόντου

Μην ανησυχείτε, αγαπητέ, για μας. Η χαμηλή θερμοκρασία κάνει καλό. Σε διατηρεί υγιή και φρέσκο. Ο βοριάς, μόνο τ' αρνάκια παγώνει. (γελάει μόνος του)

Τόνου (υψώνοντας το ποτήρι με το κρασί)

Κύριε Τόμπυ, οφείλουμε να πούμε πως σας είμαστε ευγνώμονες. Σας χρωστάμε κατά μεγάλο μέρος τη ζωή μας.

Τζόντου

Μας γλυτώσατε, αγαπητέ.

Τόμπυ (αναστατωμένος)

Σας γλύτωσα; Από τι;

Τζόντου

Αν μη τι άλλο, από μια αναμενόμενη σφαγή.

(Ο Τόμπυ, σηκώνεται αναγουλιασμένος και φεύγει τρέχοντας) Σβήνουν τα φώτα

Σκηνή όγδοη

Όρθιοι, σε ουρητήρια νεκροτομείου, με δυνατή μουσική σαν σε πάρτι, κρατούν ποτό και πίνουν. Άλλη σύμβαση χαρακτήρων, formal.

(Σβήνει αργά η μουσική)

Τόμπυ

Έχουμε γνωριστεί;

Τζόντυ

Μπορεί. Σαν να έχω την εντύπωση.

Τόνυ

Μου είναι πολύ οικεία η φυσιογνωμία σας.

Τόμπυ

Οναμάζομαι Τόμπυ. Εσείς;

Τζόντυ

Τζόντυ. Κι από 'δω, ο φίλος μου ο Τόνυ.

Τόνυ

Κι εσείς για να ξαλαφρώσετε ήρθατε;

Τόμπυ

Ναι. Για ένα ποτό. Με τον Φάντυ. Γιος μου. Για να δροσιστούμε.

Τόνυ

Ευλογία αυτό το μέρος. Αναπαύει.

Τόμπυ

Ναι. Εμείς, εργαζόμαστε εδώ γύρω. Εσείς; Πού εργάζεστε;

Τόνυ

Κάποτε δουλεύαμε σε σφαγεία. Εξειδίκευση οι χοίροι.

Τόμπυ

Δύσκολο ακούγεται.

Τζόντου

Είχε καλά λεφτά. Ρουτίνα, αλλά εύκολα. Σχεδόν αυτοματοποιημένα όλα. Κεφάλι και μαχαιριά. Σκότωσης και πληρωνόσουν.

Τόνου

Δουλειά σκότωμα. Συνηθίζεις.

Τζόντου

Μέχρι που να πάει κάτι στραβά.

Τόμπυ

Τι θα μπορούσε;

Τόνου

Υπάρχουν και τα αναπάντεχα.

Τόμπυ

Ποια είναι αυτά; Η θεία δίκη;

Τόνου

Μην το γελάς. Όλα επιστρέφονται.

Τζόντου

Έτσι τα παρατήσαμε και βρεθήκαμε εδώ. Από έναν σταύλο αφηνιασμένων γουρουνιών σ' ένα πλήθος αφηνιασμένων ανθρώπων. Δεν υπάρχει καμιά διαφορά.

Τόνου

Λένε, πως ένας είναι αρκετός για να ξεκινήσει επανάσταση.

Τζόντου

Εκείνη τη μέρα, ξέφυγε ο Ένας. Πράγματι, ελευθερώθηκαν όλοι και καταλάβαμε τη δύναμή τους.

Τόνου

Καταλάβαμε πως είναι από την ίδια σόφα μ' εμάς.

Τζόντου

Μας κλείσανε στη φυλακή τους. Μόνοι μας αιχμαλωτιστήκαμε για να ξεφύγουμε. Φάκα.

Τόνυ

Όλοι σε μια κλούβα είμαστε. Άλλοι μέσα, άλλοι έξω. Πέρφτεις μαζί με τα απορρίμματα σου στη λεκάνη και πιστεύεις πως πετάς κοντά στον Θεό. Θα μπορούσε να είναι ο παράδεισος.

Φάντυ

Η κάπου εκεί κοντά.

Τόμπυ

Εκεί σας γνώρισα. Θυμάμαι. Στο ψυγείο. Δεν σας αναγνώρισα αμέσως. Η συνήθεια σε κάνει να βλέπεις όλα τα πτώματα ίδια.

Τζόντυ

Δεν είχαμε άλλη διέξοδο. Γίναμε κι εμείς γουρούνια.

Τόμπυ

Και βρεθήκατε σε θάλαμο μεταφοράς. Μου παραδόθηκαν τα σώματά σας λίγη ώρα αφ' ότου σας εντόπισαν. Ήταν σχεδόν νεκρά.

Σαν ιατροδικαστής, έπρεπε να εξακριβώσω την αιτία του θανάτου σας. Όταν πια ανακοίνωσα πως δεν βρέθηκε τίποτα άλλο εκτός από διογκωμένες ουροδόχους κύστες, ξεψυχήσατε.

Τζόντυ

Ξεχάσατε τον Μπόντυ; Δεν έμεινε τίποτα απ' αυτόν;

Τόμπυ

Τι να μείνει; Εσύ μου είπες πως έφυγε. Εξαφανίστηκε. Νομίζω φοβόταν πως κάποιος θα σκότωναν τ' αγόρια του. Τώρα θα βρίσκεται κάπου μαζί με την κόρη του.

Σκηνή ένατη

Τα φώτα μόνο πάνω τους. Η υπόλοιπη σκηνή σε σκοτάδι.

Τόνυ

Πότε φεύγουμε από δω μέσα;

Τόμπυ

Μετάνιωσες; Ποιος περιμένεις ν' αποφασίσει για σένα;

Τόνυ

Ίσως ο Κύριος. Εσύ άλλαζες;

Τόμπυ

Άλλαξα. Εγώ ετοιμάζομαι να φύγω. Ο από πάνω, περιμένει κι εσένα. Όταν δηλώσεις έτοιμος.

Τζόντυ

Αυτό είναι ρίσκο.

Τόμπυ

Για ποιον απ' όλους;

Τζόντυ

Γι' αυτόν που πρόκειται να εγκρίνει την αλλαγή μας.

Φάντυ

Εκτός αν ένας τρίτος την έχει αποφασίσει για σας. Αυτός που θερίζει χωρίς να ρωτήσει κανέναν μας.

Τζόντυ

Αυτό το 'χω κάνει πολλές φορές.

Φάντυ

Όλοι το θυμούνται. Έχει καταγραφεί.

Τόνυ

Εκεί πάνω οι πόρτες δεν ανοίγουν με τη δική σου απόφαση. Τιμωρείσαι.

Φάντου

Εσύ είσαι θεός;

Τόνου

Ποτέ δεν θέλησα να γίνω.

Τόμπου

Έσφαζες όμως. Θέριζες.

Τζόντου

Επιταγή.

Φάντου

Επιλογή.

Τζόντου

Ποιος θα το κρίνει;

Τόμπου

Αυτός που σε περιμένει.

Τζόντου

Τον θυμάμαι. Αυτός κάποτε μ' έστειλε πίσω.

Φάντου

Πήγες πριν μετανιώσεις.

Τζόντου

Από τι;

Φάντου

Από τις λάθος επιλογές σου.

Τζόντου

Αυτές με ζούσαν.

Τόμπου

Σκοτώνοντας άλλους.

Τζόντου

Γουρούνια σκότωνα. Όπως κι οι άλλοι.

Φάντου

Αυτό σου δόθηκε. Είχες την ευκαιρία να μην το κάνεις.

Τόνου

Ο Κύριος δίδαξε να μην κρίνουμε.

Τόμπυ

Λάθος.

Τόνου

Εκείνος όρισε τον άνθρωπο.

Φάντου

Ακόμα και τις καρδιές των γουρουνιών τις έκανε όπως τις δικές μας.

Τόμπυ

Όταν κινδύνεφες από άνθρωπο, προτίμησες να γίνεις κι εσύ γουρούνι.

Φάντου

Τα γουρούνια μας μοιάζουν.

Τζόντου

Ωστόσο, είναι ζώα. Βρώμικα, αλλά με καλό κρέας.

Φάντου

Ο μόνος υπεύθυνος για τη βρωμιά των γουρουνιών είναι ο άνθρωπος. Και το ανθρώπινο κρέας είναι το πιο γλυκό. Δεν το έχεις ποτέ ακούσει;

Τόμπυ

Γιατί δεν έγιναν άγγελοι στη θέση των ανθρώπων;

Τόνου

Γιατί δεν είναι τόσο βίαιοι, σκληροί και άσπλαχνοι.

(Ξαπλώνουν στα κρεβάτια της νεκροψιάς και σκεπάζονται. Στο βάθος της σκηνής, φωτιά. Ο Φάντου, τα σπρώχνει στον κλίβανο αποτέφρωσης)

Φάντυ

Αφεντικό, τελειώσαμε.

Τόμπυ

Τι θα γράψουμε στο πόρισμα;

Φάντυ

Τους αριθμούς που είχαν σφραγισμένους στη ράχη.

Τόμπυ

Πείνασα.

Φάντυ

Πάμε. Θα μαγειρέψω ό,τι περίσσεψε.

Σκηνή δέκατη

Δωμάτιο νοσοκομείου. Αίθουσα εντατικής. Ο Μπόντυ, διασωληνωμένος στο κρεβάτι, ο Φάντυ με πράσινη ρόμπα, κρατά σημειώσεις

Φάντυ

Μόνος;

Μπόντυ

Ναι.

Φάντυ

Γώς συνέβη;

Μπόντυ

Λάδια στον δρόμο.

Φάντυ

Ταχύτητα;

Μπόντυ

Συνηθισμένη.

Φάντυ

Κοιμήθηκες;

Μπόντυ

Στιγμαία.

Φάντυ

Το κατάλαβες;

Μπόντυ

Μου το είπαν.

Φάντυ

Γιοι;

Μπόντυ

Δυο τύποι.

Φάντυ

Από πού;

Μπόντυ

Δεν ξέρω. Ήρθαν.

Φάντυ

Τι σου είπαν;

Μπόντυ

Κάτι για γουρούνια.

Φάντυ

Πώς ήταν;

Μπόντυ

Φιλικόι.

Φάντυ

Τι τους είπες;

Μπόντυ

Γουρούνια.

Φάντυ

Είχαν φτερά;

Μπόντυ

Γουρούνια με φτερά;

Φάντυ

Εσύ ξέρεις.

Μπόντυ

Ήταν στην καρότσα.

Φάντυ

Από πού έρχονταν;

Μπόντου

Από μακριά.

Φάντου

Για πού;

Μπόντου

Κέντρο.

Φάντου

Γιατί;

Μπόντου

Λεφτά.

Φάντου

Μόνο δυο ήταν;

Μπόντου

Με φτερά, ναι.

Φάντου

Οι άλλοι;

Μπόντου

Απλά γουρούνια.

Φάντου

Τώρα;

Μπόντου

Τίποτα.

Φάντου

Γιατί;

Μπόντου

Τώρα ξέρω.

Φάντου

Τι;

Μπόντου

Θα με πάρουν.

Φάντου

Πότε;

Μπόντου

Τώρα.

Φάντου

Πού είσαι;

Μπόντου

Μαζί τους.

Φάντου

Τι βλέπεις;

Μπόντου

Σκιές.

Φάντου

Σε μαύρο ή άσπρο;

Μπόντου

Μαύρο με άσπρο.

Φάντου

Σκοτάδι με φως;

Μπόντου

Δρόμος.

Φάντου

Φεύγεις.

Μπόντου

Έφυγα.

ΣΚΟΤΑΔΙ

Σκηνή ενδέκατη

(Στη σκηνή, στέκονται πέντε άντρες. Φωτίζονται μόνο αυτοί.)

Μπόντυ (απευθύνεται στο κοινό)

Είπαν ότι θα μας πήγαιναν στην Αθήνα. Αντί γι' αυτό, μας πήγαν σε φάρμα με γουρούνια. Κανείς μας δεν το ήξερε. Η γυναίκα μου ήταν ακόμα έγκυος. Μαζί μας ήταν και τα δυο μεγαλύτερα παιδιά. Σεπτέμβρης του 2013. Οι ελπίδες που μεταφέραμε μαζί μας, δεν έχει σημασία πια από πού, μετατράπηκαν σε τραγωδίες, εξαιτίας των παράνομων και καταχρηστικών ενεργειών μας εξουσίας. Ο κίνδυνος υπήρχε μέσα μας, αλλά η ανάγκη υπερετερούσε. Βρισκόμασταν στη δικαιοδοσία τους. Μας χαστούκιζαν. Τα παιδιά ήταν τρομαγμένα και κλαίγανε... ικετεύαμε, είμαστε πρόσφυγες... είδαμε τέσσερις άντρες να χτυπούν κάποιον που αντιστεκόταν. Τον κλοτσούσαν και τον χτυπούσαν με γροθιές δίπλα στο φορτηγάκι... χρησιμοποίησαν ένα όπλο με ηλεκτρισμό. Είχα ακούσει ανθρώπους να μιλούν για αυτά, αλλά δεν το πίστευα. Μέχρι που μου συνέβη. Η ευθύνη μετατροπής της περηφάνειας μας σε ντροπή, προήλθε από την ταπεινωτική μεταχείριση και την έξαρση των συστηματικών καταχρηστικών πρακτικών, που οδηγούσαν σε εξευτελισμό. Αυτός, οδήγησε την απόγνωσή μας σε βία.

Τόνυ

Δεν σκότωσα ποτέ μου ζώο. Μπήκα άθελα στο παιχνίδι. Έγινα κι εγώ φονιάς. Σφάζω αθώους. Σαν κι εμένα. Γουρούνια. Χωρίς ποινική συνέπεια.

Φάντυ

Αν σου ζητούσα να περιγράψεις τη δουλειά που κάνεις τι θα μου έλεγες;

Τζόντυ

Είμαι εκτελεστής. Οι άνθρωποι, τρέφονται με φοβερά παραμύθια. Προσφέρω άγιο θάνατο. Μια θεμιτή δολοφονία.

Φάντυ

Εσύ;

Τόμπυ

Μεταφέρω. Και παρακολουθώ.

Φάντυ

Μόνο αυτό;

Τόμπυ

*Κάποτε σκεφτόμουν να γίνω αφεντικό.
Μόνο αυτό.*